

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Даффин Р., Питерсон Э., Зенер К. Геометрическое программирование. М., «Мир», 1972.
2. Ощипко Л. И., Іванків К. С. Застосування геометричного програмування до оптимізації по вазі тонкостінних конструкцій. — «Вісник Львівського ун-ту, серія механіко-математична», 1976, вип. 11.
3. Прочность, упругость, колебания. Справочник. Т. 1. М., «Машиностроение», 1968.

УДК 518:517.948

Ю. М. ЩЕРБИНА

ОДИН КЛАС ІТЕРАЦІЙНИХ МЕТОДІВ ДЛЯ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ НЕЛІНІЙНИХ ОПЕРАТОРНИХ РІВНЯНЬ У БАНАХОВОМУ ПРОСТОРИ

У роботі [9] (с. 188—197) запропоновано клас ітераційних методів високого порядку збіжності для розв'язування нелінійних алгебраїчних і трансцендентних рівнянь. Тому що обчислювальні схеми всіх методів з цього класу використовують лише першу похідну, значення якої на кожному кроці обчислюється лише в одній точці, то цікавим є узагальнення методів з [9] для розв'язування операторних рівнянь у банаховому просторі.

Нехай задано рівняння

$$P(x) = 0, \quad (1)$$

де P — достатньо гладкий нелінійний оператор, що діє з банахового простору X у банахів простір Y . Розглянемо клас ітераційних методів для розв'язування задачі (1)

$$x_{n+1} = x_n - \sum_{k=1}^{m-1} a_k^{(m)} F_k^{(m)}(x_n), \quad (2)$$

$$\text{де } F_k^{(m)}(x) = \Gamma(x) P \left[x + \sum_{j=1}^{k-1} b_{k,j}^{(m)} F_j^{(m)}(x) \right], \quad \Gamma(x) = [P'(x)]^{-1},$$

$$F_1^{(m)}(x) = \Gamma(x) P(x), \quad \sum_{j=1}^0 = 0, \quad a_k^{(m)}, b_{k,j}^{(m)} — \text{дійсні коефіцієнти.}$$

Для вибору конкретного методу з класу (2) величина m фіксується наперед. Коефіцієнти $a_k^{(m)}$, $b_{k,j}^{(m)}$ обчислюються з умов забезпечення порядку збіжності не нижче m , а також найбільшої ефективності [2] для розв'язування певного класу задач. Це здійснюється таким чином. Виділимо з класу (2), наприклад, наступний алгоритм ($m=3$)

$$x_{n+1} = \Phi(x_n), \quad (3)$$

$$\text{де } \Phi(x) = x - a_1^{(3)} F_1^{(3)}(x) - a_2^{(3)} F_2^{(3)}(x), \quad \Gamma(x) = [P'(x)]^{-1}, \\ F_1^{(3)}(x) = \Gamma(x) P(x), \quad F_2^{(3)}(x) = \Gamma(x) P[x + b_{2,1}^{(3)} F_1^{(3)}(x)].$$

Після нескладних перетворень з використанням формули Тейлора [4] одержимо

$$\Phi(x) = x - [a_1^{(3)} + a_2^{(3)}(1 + b_{2,1}^{(3)})] \Gamma(x) P(x) - \\ - \frac{1}{2} a_2^{(3)} (b_{2,1}^{(3)})^2 \Gamma(x) P''(x) (\Gamma(x) P(x))^2 - \\ - \frac{1}{2} a_2^{(3)} (b_{2,1}^{(3)})^3 \Gamma(x) \int_0^1 P'''(x + \tau b_{2,1}^{(3)} \Gamma(x) P(x)) (1 - \tau)^2 d\tau (\Gamma(x) P(x))^3.$$

Відомо [8], що оператор

$$\Psi(x) = x - \Gamma(x) P(x) - \frac{1}{2} \Gamma(x) P''(x) (\Gamma(x) P(x))^2$$

породжує ітераційний процес Чебишева

$$x_{n+1} = \Psi(x_n).$$

Порядок збіжності цього процесу дорівнює трьом.

Розглянемо різницю

$$\Phi(x) - \Psi(x).$$

Використовуючи теорему 5 з [7], приходимо до висновку, що алгоритм (3) має третій порядок збіжності, якщо коефіцієнти $a_1^{(3)}$, $a_2^{(3)}$, $b_{2,1}^{(3)}$ задовольняють умови

$$a_1^{(3)} + a_2^{(3)}(1 + b_{2,1}^{(3)}) = 1, \quad a_2^{(3)} \cdot (b_{2,1}^{(3)})^2 = 1. \quad (4)$$

Таким чином, співвідношення (3) — (4) визначають однопараметричну сім'ю методів третього порядку збіжності.

Цікаво дослідити деякі конкретні значення коефіцієнтів [9].

Зокрема, при $a_1^{(3)} = 0$ $(b_{2,1}^{(3)})^2 = 1 + b_{2,1}^{(3)}$, звідки $b_{2,1}^{(3)} = c = \frac{1 - \sqrt{5}}{2} \approx -0,62$. Тоді одержимо процес

$$x_{n+1} = x_n - \frac{1}{c^2} \Gamma_n P(x_n + c \Gamma_n P(x_n)),$$

де $\Gamma_n = \Gamma(x_n)$. При $a_1^{(3)} = a_2^{(3)} = 1$, $b_{2,1}^{(3)} = -1$ дістаємо метод, розглянутий в [6].

Для формулювання теореми типу Л. В. Канторовича [3], яка дає достатні умови збіжності процесу (3) — (4), скористаємося загальними результатами з [1]. Перетворимо процес (3) — (4) до вигляду

$$x_{n+1} = x_n - U_n^{-1} \Gamma_n P(x_n),$$

$$\begin{aligned} \text{де} \quad U_n^{-1} &= I + \frac{1}{2} \Gamma_n P''(x_n) \Gamma_n P(x_n) + \\ &+ \frac{1}{2} b_{2,1}^{(3)} \Gamma_n \int_0^1 P'''(x_n + \tau b_{2,1}^{(3)} \Gamma_n P(x_n)) (1 - \tau)^2 d\tau (\Gamma_n P(x_n))^2, \\ \Gamma_n &= \Gamma(x_n) = [P'(x_n)]^{-1}. \end{aligned}$$

Теорема. Нехай виконуються умови:

1) для початкового наближення $x_0 \in X$ існує оператор $\Gamma_0 = [P'(x_0)]^{-1}$, причому $\|\Gamma_0\| \leq B_0$;

2) $\|\Gamma_0 P(x_0)\| \leq \eta_0$;

3) $\|P''(x)\| \leq M$, $\|P'''(x)\| \leq N$ в області

$$\Omega_0 = \{x: \|x - x_0\| \leq g(h_0) \eta_0 / (1 - w_0)\},$$

де $w_0 = Kh_0^2 / (1 - h_0 g(h_0))$, $g(h_0) = 1 +$

$$+ \frac{1}{2} h_0 + \frac{|b_{2,1}^{(3)}|}{6} \cdot \frac{N}{B_0 M^2} h_0^2, \quad h_0 = B_0 M \eta_0,$$

$$\begin{aligned} K &= \left(\frac{1}{4} + \frac{|b_{2,1}^{(3)}|}{12} \cdot \frac{N}{M^2} \eta_0 \right) g(h_0) + \frac{N}{6B_0 M^2} g(h_0) (g^2(h_0) + \\ &+ |b_{2,1}^{(3)}|) + \frac{1}{1 - v_0} \left(\frac{1}{2} + \frac{|b_{2,1}^{(3)}|}{6} \cdot \frac{N}{M} \eta_0 \right)^2 g(h_0), \end{aligned}$$

$$v_0 = \frac{1}{2} h_0 + \frac{|b_{2,1}^{(3)}|}{6} \cdot \frac{N}{B_0 M^2} h_0^2 < 1;$$

4) $h_0 g(h_0) < 1$;

$$5) s_0^2 = \frac{w_0}{1 - h_0 g(h_0)} < 1.$$

Тоді рівняння (1) має розв'язок $x^* \in \Omega_0$, до якого збігається послідовність $\{x_n\}$, визначена за (3)–(4), причому

$$\|x_n - x^*\| \leq \frac{g(h_0)}{1 - w_0} (1 - h_0 g(h_0))^n s_0^{3^n - 1} \eta_0.$$

Доведення полягає в елементарній перевірці, що при сформульованих припущеннях виконуються умови 1)–6) теореми 1 з [1]. При цьому використовується представлення оператора, оберненого до U_n^{-1} , за допомогою ряду Неймана [5].

Аналогічно до попереднього досліджуються й інші методи з класу (2). Фіксуємо m і, використовуючи результати теореми 5 з роботи [7], підбираємо коефіцієнти $a_k^{(m)}$, $b_{k,j}^{(m)}$. Далі, користуючись загальними результатами з [1], формулюємо відповідну теорему з умовами типу Л. В. Канторовича, яка дає до-

статні умови збіжності алгоритму. Для цього потрібно лише підрахувати необхідні константи.

Виявляється [9], що відповідним вибором коефіцієнтів $a_k^{(m)}$, $b_{k,j}^{(m)}$ порядок збіжності деяких алгоритмів з класу (2) можна зробити більшим від m .

Наприклад, метод ($m=4$).

$$x_{n+1} = \Xi(x_n)$$

при
$$\Xi(x) = x - \frac{1}{c^2} \Gamma(x) P(x + c \Gamma(x) P(x)) -$$

$$- \Gamma(x) P\left(x - \frac{1}{c^2} \Gamma(x) P(x + c \Gamma(x) P(x))\right),$$

де $c = \frac{1 - \sqrt{5}}{2} \approx -0,62$ має четвертий порядок збіжності, а при

$$\Xi(x) = x - \Gamma(x) P(x) - \frac{9}{5} \Gamma(x) P[x - \Gamma(x) P(x)] -$$

$$- \frac{1}{5} \Gamma(x) P\{x - \Gamma(x) P(x) - 5 \Gamma(x) P[x - \Gamma(x) P(x)]\} -$$

п'ятий. Системи рівнянь для обчислення коефіцієнтів $a_k^{(m)}$, $b_{k,j}^{(m)}$ збігаються з наведеними в [9].

Дещо інший підхід до вивчення методів високого порядку збіжності, обчислювальні схеми яких використовують лише перші похідні, розглянуто в [6].

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Бартиш М. Я. О методах типа Ньютона—Канторовича. — ВИНТИ, № 5653—73 Деп.
2. Бартиш М. Я. Про один ітераційний метод розв'язування функціональних рівнянь. — «ДАН УРСР, серія А», 1968, № 5.
3. Канторович Л. В. О методе Ньютона. — «Труды математического ин-та АН СССР», 1949, вып. 28.
4. Картан А. Дифференциальное исчисление. Дифференциальные формы. М., «Мир», 1971.
5. Колмогоров А. Н., Фомин С. В. Элементы теории функций и функционального анализа. М., «Наука», 1968.
6. Лика Д. К. Некоторые теоремы о сходимости многоточечных итерационных процессов в суперметрических пространствах. — «Известия АН Молдавской ССР, серия физико-технических и математических наук», 1972, № 2.
7. Чернышенко В. М. Общая теория итерационных методов решения нелинейных функциональных уравнений. Автореф. докт. дис., Днепропетровск, 1974.
8. Шафиев Р. А. О некоторых итерационных процессах. — «Журнал вычислительной математики и математической физики», 1964, т. 4, № 1.
9. Traub J. F. Iterative Methods for the Solution of Equations. Englewood Cliffs, New Jersey, 1964.